

EN REGEL

Tekst: Herman Wildenvey | Tone: Freddie Langrind

Forst-mest - er Røk - lum gikk tur ov - er fjel - et med ven - nen herr Wie - gand. De

start-et ved gry og van-dret til dag - en _____ be-gyn-te å hel - le. Da fant de en hyt -

- te til nat _____ te - ly. _____ Det _____ er re - gel, sa Røk-kum, en hyt - te skal

væ - re slik når en går som den var da en kom. Ja, det er det før - ste

en skogs-mann bør læ - re, _____ sa Wie-gand og så seg be-kreft-en - de om.

Forstmester Røkkum gikk tur over fjellet med vennen herr Wiegand. De startet ved gry og vandret til dagen begynte å helle. Da fant de en hytte til nattely.

Det er regel, sa Røkkum, en hytte skal være slik når en går, som den var da en kom. Ja, det er det første en skogsmann bør lære, sa Wiegand og så seg bekreftende om.

Nu hadde de tenkt og la maten smake og ta seg en klunkom av livets vann. Så ruslet de inn. Men se der! Under taket hang det en stille og steindau mann.

Tja, de var sultne og hugne på drammen, og blås i en dauing. De skar ham ned og satte ham stille og pent utpå trammen utenfor, hvorpå de spiste i fred.

Etterpå fant de seg hver sin køye og sovnet og sov som den mødige gjør. Da morgenen kom ville begge nøye påse at alt var fullstendig som før.

De slukket på grua og lukket og stengte etter at frokost var inntatt med dram. Men ute på trammen satt ennå den hengte, og hva skulle guttene gjøre med ham.

Hør, hvisket Wiegand, hjelp til med å bære, vi henger ham opp igjen, her har vi tom! Ja, svarte Røkkum, for hytta skal være slik når vi går, som den var da vi kom.